

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ – Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Το θεόπνευστο αυτό βιβλίο συνεπαίρνει τον αναγνώστη με μεγάλες Αλήθειες, οι οποίες λειτουργούν σαν Αποκάλυψη μ' εκείνη τη σημασία της λέξεως που μας είναι γνωστή από τη Βίβλο, σπέρνοντας στις καρδιές μας πλούσια συναισθήματα, πρωτίστως δέος και αφύπνιση, αλλά και περηφάνια. Ο συγγραφέας μάς μιλά για τα σημάδια των καιρών εκείνης της εποχής, προεκτείνοντας τα στο Σήμερα, για τις θαυματουργές «συμπτώσεις», καταγεγραμμένες στην ιστορία του ελληνικού Έθνους, τις οποίες μόνο εθελουφλώντας ή στρουθοκαμηλίζοντας θα μπορούσε κανείς να τις ερμηνεύει ως συμπτώσεις και όχι ως Πρόνοια του Θεού.

Ο συγγραφέας επικεντρώνεται στις επιστολές του Ιωάννη Καποδίστρια, που χρονικά καλύπτουν την περίοδο της διακυβέρνησής του, όταν ήταν στο πηδάλιο ως Πρώτος μεταβυζαντινός Κυβερνήτης της Ελλάδας αφού πήρε, πιστεύουμε, τη θεία αποστολή να βγάλει τη χώρα του από την υπόδουλη κατάσταση, να ιδρύσει από το τίποτα, από τη χώρα του ραγιά, που κοιμόταν κάτω από τον τούρκικο ζυγό για 400 χρόνια, ένα κράτος με δημοκρατικές αρχές, όπως τις ήξεραν οι Έλληνες από πρώτο χέρι, αφού αυτοί τις επινόησαν από τους αρχαιότερους χρόνους. Ο Καποδίστριας ήταν και εκλελεγμένος του λαού και εκλεκτός του Θεού, άνθρωπος που χάρη στην αγιότητά του είχε την ικανότητα να προφητεύει τα γεγονότα, προτού συμβούν, όπως μας αφήνουν να συμπεράνουμε τα αποκαλυπτικά γεγονότα των υποτιθέμενων συμπτώσεων, που αναφέρονται στο βιβλίο.

Ο κύριος Ιωάννης Κορνιλάκης, ως βαθυστόχαστος μελετητής, με υπερβατική, θα λέγαμε, διορατικότητα για πρώτη φορά διεισδύει στην ουσία των πραγμάτων, που υπήρχαν στην περιρρέουσα ιστορική ατμόσφαιρα εκείνης της εποχής, αποκαλύπτοντάς μας το απόκρυφο νόημα των επιστολών του Κυβερνήτη μας. Χάρη στη δική του ανάλυση, βασιζόμενος στην επιστημονική έρευνα και αφουγκραζόμενος τον παλμό της καρδιάς του, μας μιλά με προσιτή και σύγχρονη για τον αναγνώστη γλώσσα, κατορθώνοντας όχι μόνο να κάνει την ιστορία της Ελλάδας δικό μας κτήμα, αλλά και να δώσει τόση συναισθηματική φόρτιση σε μας τους αναγνώστες, που είναι ικανή να αλλάξει τη ζωή μας, να μας αλλάξει τους ίδιους σε τέτοιο βαθμό ώστε, αν δεν ήμασταν ήδη χριστιανοί, θα γινόμαστε εκείνη την ημέρα.

Ο τίτλος του βιβλίου «Ιωάννης Καποδίστριας – ο Άγιος της πολιτικής» τεκμηριώνεται απόλυτα με τις ίδιες τις επιστολές του Πρώτου μεταβυζαντινού Κυβερνήτη, γιατί ο Καποδίστριας ήταν από τους λίγους ανθρώπους, που ήξερε να στηρίζει το λόγο του με πράξεις, ήταν άνθρωπος, που όχι μόνο δούλεψε αμισθί στο πόστο του ηγέτη ενός κράτους, το οποίο, όπως συνειδητοποιούσε ο ίδιος, έπρεπε να ξαναγεννηθεί σαν Φοίνικας από την στάχτη, αλλά και έδωσε όλη την περιουσία του, καθόλου ευκαταφρόνητη, για τις ατελείωτες ανάγκες του νεοϊδρυθέντος κράτους. Η λιτότητα, με την οποία ζούσε, μας παραπέμπει στη ζωή των ασκητών. Κοιμόταν μόνο 4-5 ώρες το εικοσιτετράωρο, και έτρωγε πολύ λίγο, λέγοντας στους ιατρούς, που ανησυχούσαν για την υγεία του, ότι «θα αφήσει τον εαυτό του να χορτάσει μόνο τότε, όταν δεν θα υπάρχει στη χώρα ούτε ένα Ελληνόπουλο, που πεινά».

Δεν είναι τυχαίο, που στους πολιτικούς κύκλους, γνωρίζοντας καλά τον χαρακτήρα του, τον αποκαλούσαν ανέκαθεν «Αϊ Γιάννη». Ήταν πολύ δίκαιος, σπλαχνικός και έντιμος άνθρωπος, οραματιστής, γενναιόδωρος αλτρουιστής, πατριδολάτρης με δημοκρατικές διαθέσεις. Οι αρετές αυτές αναγνωρίζονταν όχι μόνο

από φιλικά πρόσωπα, όπως ήταν ο Αυτοκράτορας της Ρωσίας Αλέξανδρος Α΄, αλλά ακόμα και από αντιπάλους, πράγμα που αποκτά περισσότερη βαρύτητα. Ο πιο επικίνδυνος αντίπαλός του ήταν ο μισέλληνας Μέττερνιχ, ο Καγκελάριος της Αυστρίας, ο οποίος είχε χαρακτηριστικά: «Ο μόνος αντίπαλος που δύσκολα ηττάται, είναι ο απόλυτα έντιμος άνθρωπος. Και τέτοιος είναι ο Καποδίστριας».

Την ίδια γνώμη, αλλά με φιλικά αισθήματα είχε για τον Ιωάννη Καποδίστρια ο Αυτοκράτορας της Ρωσίας, τον οποίο ο Καποδίστριας υπηρέτησε για 17 χρόνια στο ανώτατο αξίωμα του Υπουργού Εξωτερικών, τιμώντας την πατρίδα του με τη δόξα που απέκτησε ως διπλωμάτης και με τη φροντίδα που έδειχνε από τη θέση του, προωθώντας τα συμφέροντα της Ελλάδας.

Ο σκοπός του βιβλίου είναι να αφυπνίσει τον άνθρωπο, να τον φέρει στον προβληματισμό, ώστε να αναρωτηθεί, γιατί φτάσαμε σε αδιέξοδο ως κοινωνία. Το πετυχαίνει ο συγγραφέας, συνδέοντας άρρηκτα το Χθες με το Σήμερα, καθώς επίσης, μετατρέποντας το ιστορικό θέμα σε υπαρξιακό με το να μας παραπέμπει κάθε φορά, στο κατάλληλο σημείο, στον Λόγο του Θεού, με παραθέματα της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Αυτό είναι ένα άλλο δυνατό σημείο του βιβλίου, που μας κάνει να πιστεύουμε, όπως και ο ίδιος, ότι το βιβλίο γράφτηκε με ένα αόρατο χέρι, μια και ο ίδιος, αν και βιβλιοφάγος και σπουδαίος ερευνητής, δεν είναι θεολόγος, ούτε ιστορικός. Σκιαγραφώντας το πορτρέτο του Αγίου της πολιτικής, όπως ήταν ο Ιωάννης Καποδίστριας, που δολοφονήθηκε από τους συνωμότες - ντόπιους και ξένους εχθρούς - και που πλήρωσε με τη ζωή του για τα οράματα, που είχε για την Ελλάδα και για τον κόσμο όλο, ο συγγραφέας αναφέρεται στο «ΙΝΑ ΩΣΙΝ ΕΝ» - μια αρχιερατική προσευχή, που ο Ιωάννης Καποδίστριας την έκανε πεμπτουσία της ζωής του. Μια προσευχή με την οποία απόπνευσε ο Γέροντας Πορφύριος.

Ο Ιωάννης Κορνιλιάκης, με τη σειρά του, υιοθετώντας την ίδια προσευχή, κατορθώνει χωρίς κανένα δημόσιο βοήθημα να φέρει με το πόνημά του από τη λησμονιά στο προσκήνιο ένα καλό πρότυπο, που το χρειαζόμαστε τόσο πολύ την εποχή μας. (Ας μην ξεχνούμε ότι το 2010 θα έπρεπε να γιορτάζαμε τα 180 χρόνια της Ελληνικής Δημοκρατίας. Δυστυχώς, η επέτειος αυτή πέρασε απαρατήρητη τη στιγμή που άλλα κράτη τιμούν με αρτιότητα τον Κυβερνήτη μας, γιατί υπήρξε διεθνούς εμβέλειας προσωπικότητα στο χώρο της πολιτικής). Με το βιβλίο αυτό ο συγγραφέας όχι μόνο υπηρετεί την επικαιρότητα, αλλά πρωτίστως γίνεται μύστης της Α-λήθειας, δηλαδή, της μη λησμονιάς, έτσι ώστε κι εμείς οι αναγνώστες να έχουμε τη μνήμη του θανάτου, να νιώθουμε χρέος να μη λησμονούμε, μα να τιμούμε τους Μεγάλους Ευεργέτες του Έθνους μας και να εμπνεόμαστε από το έργο τους.

Με τους προβληματισμούς που θέτει ο συγγραφέας στο βιβλίο του ενώπιον του αναγνώστη, δημιουργεί και κάποια ερωτήματα σε όλους μας: Ποιοι είμαστε; Πού πάμε; Ποιον Θεό προσκυνάμε και σε ποιον εμπιστευόμαστε τη μοίρα μας ως άτομα, ως κοινωνία, ως λαός; Τέτοια βιβλία, θα λέγαμε, εν κατακλείδι, είν' απαραίτητα για τον καθένα μας, όπως και η Βίβλος, για να μη φτάσουμε στην ύστατη στιγμή, χωρίς ν' αφυπνιστούμε, συνειδητοποιώντας ότι περάσαμε απ' τη ζωή σαν τους τουρίστες. Το βιβλίο αυτό είναι απαραίτητο, για να συναισθανθούμε λίγο περισσότερο την εθνική μας ταυτότητα και την περηφάνια γι' αυτή. Να συναισθανθούμε και την προσωπική μας οντότητα, όσον αφορά τον προορισμό της και το μεγαλεπήβολο σχέδιο που έχει ο Θεός για τον καθένα μας, αρκεί να Τον ακολουθήσουμε με όλη την καρδιά μας.

Λάρα Παρτζίλη, φιλόλογος, μεταφράστρια λογοτεχνίας, ποιήτρια